

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 31 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Robert Kuliński

Protokolant: st. sekr. sad. Adamina Didłuch

po rozpoznaniu w dniach 15 listopada 2018 roku, 24 stycznia 2019 roku sprawy

A. K. (1), syna J. i H. z domu O.,

ur. (...) w Z.,

oskarżonego o to, że:

w nieustalonym okresie do dnia 8 maja 2018 roku w Z., przy ul. (...) znęcał się nad psem rasy mieszanej poprzez złośliwe straszenie lub drażnienie psa objawiające się u psa lękiem, utrzymywanie psa w niewłaściwych, niehumanitarnych warunkach bytowania, w tym niezapewnienie zwierzęciu możliwości egzystencji zgodnie z potrzebami danego gatunku, rasy, płci i wieku zadając w ten sposób psu ból oraz cierpienie, narażając go na utratę zdrowia,

to jest o czyn z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 i art. 4 pkt 2 i 15 oraz art. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku O ochronie zwierząt,

1. na podstawie art. 66 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego **A. K. (1)**;
2. na podstawie art. 67 § 1 kk wyznacza okres próby na 2 (dwa) lata;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego **A. K. (1)** nawiązkę na rzecz Biura Ochrony (...) w Z. z siedzibą 65-12 Z., ul. (...) w kwocie 100 (sto) złotych;
4. na podstawie art. 35 ust. 3 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku „o ochronie zwierząt” orzeka przepadek psa płci męskiej rasy mieszanej maści wilczastej, odebranego od oskarżonego **A. K. (1)** w dniu 8 maja 2018 roku;
5. na podstawie art. 35 ust. 6 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku „o ochronie zwierząt” orzeka wobec oskarżonego **A. K. (1)** zakaz posiadania zwierząt kategorii psa domowego przez okres 2 (dwóch) lat;
6. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego **A. K. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 stycznia 2019 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 2 maja 2018 roku B. K. (1) przebywała na swojej działce ogrodowej nr (...) na terenie Stowarzyszenia (...) „na W. Piastowskich” w Z.. Około godziny 11.00 usłyszała skowyt psa pochodzący z sąsiedniej działki, zajmowanej

przez A. K. (2), który krzyżąc na psa ty gnoju, znowu żeś narobił, „znowu mam robotę przez ciebie, mam cię dosyć, kilkrotnie uderzał narzędziem ogrodniczym, prawdopodobnie o ziemię. B. K. (1) nie widziała całości przebiegu zdarzenia, ponieważ zasłaniał je płot, w związku z czym podeszła do posesji A. K. (2), któremu zwróciła uwagę na niewłaściwe zachowanie wobec psa, na co ten odpowiedział, iż gnojek ciągle kopie mu doły i ma przez niego ciągle robotę, bo musi te doły zakopywać, powiedział również, że ma dosyć tego psa ale nie odda go do schroniska, bo nie będzie latał z psem i załatwi to inaczej. W tym czasie B. K. (1) spostrzegła, iż pies schował się za budę, był bardzo wystraszony, a następnie powiadomiła o zdarzeniu Policję.

dowód:

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego A. K. (2), k. 41, 101 akt,
- zeznania świadka B. K. (1), 4 – 5, 110 – 11 akt,

Na skutek uzyskanej informacji od organów ścigania, L. W., generalny inspektor ochrony praw zwierząt Biura Ochrony (...) oraz B. K. (2), prezentujący prawa pokrzywdzonego - Biura Ochrony (...) w Z., w dniu 8 maja 2018 roku w udali się na teren posesji zajmowanej przez A. K. (2). Na miejscu zauważyli drewnianą budę zbudowaną z płyt pilśniowych oraz psa o umaszczeniu siwo - wilczastym z białymi znaczeniami w wieku około 1 roku, którzy przywiązany był do palika przy budzie łańcuchem, którego długość wynosiła około 1,5 metra. Na widok wolontariuszy Biura Ochrony (...) pies kulił się, przywierał do ziemi, sztywniał przy próbie pogłaskania, prezentował postawę uległą, nie szczekał, po odpięciu z łańcucha i zapięciu na smycz nie chciał poruszać się, unikał kontaktu z człowiekiem. W związku z zastanymi warunkami oraz zachowaniem psa podjęto decyzję o odebraniu zwierzęcia, które w dniu 9 marca 2018 roku przekazano do (...) Stowarzyszenia Pomocy (...) w G., gdzie psa odebrała A. C., pełniąca funkcję prezesa tego Stowarzyszenia.

dowód:

- zeznania świadka L. W., k. 36 – 37, 111 akt,
- zeznania świadka B. K. (2), k. 12 – 13, 111 akt,
- zeznania świadka A. C., k. 52 – 53, 111 akt,
- karta informacyjna wizyty, k. 11 akt,
- opinia biegłego z zakresu zoopsychologii, k. 22 – 26 akt,

Oskarżony A. K. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Słuchany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, iż poprzez nakrzyżczenie na psa to nic się nie stało, nie pamięta ile razy krzyżał na psa, uważa, że pies miał właściwe warunki bytowania, miał zrobioną bardzo dobrze budę, w środku miał styropian, jak był w domu, to cały czas latał po ogrodzie, nigdy nie uderzał psa, pies kopał dziury, jeden dzień kopał, drugi dzień nie kopał, w związku z czym krzyżał na psa i zakopywał dziury, łańcuch miał dwa metry, dostał zalecenie w protokole z interwencji, żeby zaszczepić psa, odrobaczyć i zwiększyć długość łańcucha do minimum 3 metrów, ale tego nie zrobił, bo pies został mu odebrany. Wyjaśnił nadto, iż pies przed odebraniem nie był kiedykolwiek szczepiony, nie miał jeszcze roku, dostał go od kogoś, ale nie pamiętam od kogo, pies był malutki, był szczeniakiem, miał wodę, jedzenie, k. 41 akt.

Oskarżony A. K. (2) słuchany następnie przed Sądem w toku rozprawy głównej wyjaśnił, iż krzyżał na psa ale to nie znaczy, że mu coś zrobił, nie bił psa, w dniu 3 maja byli u niego ze schroniska i stwierdzili, że wszystko jest w porządku, że pies ma wodę, dostawał pokarm, kazali mu zrobić szczepienie, odrobaczyć psa i zrobić dłuższy łańcuch, jeżeli chodzi o warunki humanitarne trzymania psa, to pies miał zbudowaną budę z przepierzeniem a pomiędzy tym był styropian o grubości 2,5 cm, wtedy jak byli u niego 3 maja to psa zostawili, powiedzieli, że nic nie widzą, później przyszedł do domu, w dniu 8 maja opiekował się osobą niepełnosprawną i jak wrócił zobaczył, że psa nie ma, a w skrzynce na listy była decyzja Biura Ochrony (...) o odebraniu psa, potem przeczytał na F., że pies nie ma żadnych śladów i nic mu się

nie dzieje i to pisało Biuro Ochrony (...), dzwonił dlaczego mu psa zabrali, bo na F. napisali, że psu nic się nie dzieje, na co odpowiedzieli, że mają takie prawo, k. 101 akt.

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalając w niniejszej sprawie stan faktyczny dokonał wszechstronnej analizy całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego A. K. (2) oraz zeznań słuchanych w sprawie świadków, a to B. K. (1), L. W., B. K. (2) A. C., a także analizy uzyskanych w toku postępowania opinii i dokumentów, ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Ustosunkowując się w pierwszej kolejności do wyjaśnień oskarżonego A. K. (2), to Sąd w znacznej mierze je podzielił, niemniej jednak zdaniem Sądu wyrażają one jedynie pogląd oskarżonego, który jak się wydaje posiada bardzo ograniczoną wiedzę w zakresie warunków trzymania zwierzęcia, w szczególności jego zachowań i naturalnych potrzeb. W tym zakresie Sąd podzielił stanowisko wyrażone przez L. W., B. K. (2) oraz A. C., wolontariuszy i pracowników Biura Ochrony (...) w Z. oraz (...) Stowarzyszenia Pomocy (...) w G.. Wskazali oni, iż po lęklwym zachowaniu psa widać było, że boi się ludzi, co jest wynikiem złośliwego straszenia lub drażnienia, pod względem psychicznym miał wyraźne patologiczne zachowania, a zmiany psychiczne spowodowane były brakiem pozytywnego kontaktu z człowiekiem, życiem w izolacji, brakiem możliwości spełnienia naturalnych potrzeb zwierzęcia, uwięzieniem oraz stosowaniem przemocy w stosunku do niego, pies wykazywał zachowania lękowe, wysyłając sygnały uspakajające w celu zatrzymania człowieka przed stosowaniem przemocy.

Powyższe okoliczności potwierdziła D. Ż., biegła sądowa z zakresu zoopsychologii zwierząt, podnosząc, iż zachowanie psa na widok szpadla i grabi przejawiające się panicznym lękiem, kuleniem, drżeniem wskazują na zaburzenia związane z lękiem, które to zaburzenia wynikają z zaniedbania psychicznego i fizycznego psa. Również warunki trzymania psa były nieprawidłowe, pies przebywał na terenie posesji uwiązany na krótkim łańcuchu o długości około 1,5 metra, na terenie uwiązania nie miał utwardzonego podłoża chroniącego przed wilgocią, czy mrozem. Pies nie miał nadto zapewnionej odpowiedniej ilości ruchu, możliwości spełnienia jego naturalnych potrzeb jak eksploracja terenu, zabawa, przez co poruszał się w sposób nieprawidłowy, podskakując i przebierając łapami w miejscu, co świadczy to o braku możliwości swobodnego ruchu i wyuczonym marginesie ruchu, przebywaniu w sposób stały na uwięzi. Okoliczności te potwierdziła B. K. (1), która stanowczo zeznała, iż pies cały czas był uwięziony na łańcuchu, a widziała jedynie dwa przypadki, gdy pies spuszczone z tego łańcucha, co zaprzecza w tym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego. Co ważne, świadek ten codziennie przebywa na terenie działki, gdyż trzyma na niej 5 kotów, które codziennie dokarmia. Odnosząc się natomiast do długości łańcucha, to poza sporem jest, iż był on za krótki, co potwierdza również sam oskarżony.

Mając na uwadze zebrany w sprawie i opisany wyżej materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że sprawstwo i wina oskarżonego A. K. (2) w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Mając natomiast na uwadze fakt, iż nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających odpowiedzialność karną określoną w kontratypach, nie budzi wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się czynu zabronionego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość nie jest znikoma, a czyn ten został popełniony w sposób zawiniony.

I tak oskarżony A. K. (2) w nieustalonym okresie do dnia 8 maja 2018 roku w Z., przy ul. (...) znęcał się nad psem rasy mieszanej poprzez złośliwe straszenie lub drażnienie psa objawiające się u psa lękiem, utrzymywanie psa w niewłaściwych, niehumanitarnych warunkach bytowania, w tym niezapewnienie zwierzęciu możliwości egzystencji zgodnie z potrzebami danego gatunku, rasy, płci i wieku zadając w ten sposób psu ból oraz cierpienie, narażając go na utratę zdrowia, popełnionym czynem wyczerpał znamiona przestępstwa opisanego w art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 i art. 4 pkt 2 i 15 oraz art. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku O ochronie zwierząt, a na podstawie.

Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, w szczególności osobę sprawcy, Sąd na podstawie art. 66 § 1 kk warunkowo umarzył postępowanie karne wobec oskarżonego A. K. (1), zakreślając w oparciu o treść art. 67 § 1 okres próby na 2 lata. Podejmując decyzję o warunkowym umorzeniu postępowania Sąd rozważał szereg okoliczności związanych tak z osobą A. K. (2), jak i popełnionym przez niego przestępstwem. W tym zakresie zauważyć należy, iż

oskarżony jest osobą liczącą sobie 71 lat, a jego działanie w niewielkim stopniu było powodowane złą wolą, a przede wszystkim było wynikiem braku podstawowej wiedzy o warunkach trzymania zwierzęcia. Na korzyść oskarżonego przemawia fakt, iż pies nie miał jakichkolwiek obrażeń i był prawidłowo odżywiony. Zauważyć też należy, iż warunki życia oskarżonego niewiele odbiegają od tych, jakie stworzył on dla swojego psa, a z całą pewnością można stwierdzić, że oskarżony żyje znacznie poniżej granicy powszechnie rozumianego ubóstwa.

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego A. K. (1) nawiązkę na rzecz Biura Ochrony (...) w Z. z siedzibą 65-12 Z., ul. (...) w kwocie 100 złotych. Nadto na podstawie art. 35 ust. 3 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku „o ochronie zwierząt” Sąd orzekł przepadek psa płci męskiej rasy mieszanej maści wilczastej, odebranego od oskarżonego A. K. (1), a także w oparciu treść art. 35 ust. 6 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku „o ochronie zwierząt” zakaz posiadania zwierząt kategorii psa domowego, określając okres tego zakazu proporcjonalny do okresu próby. Obydwa ostatnie orzeczenia pozostają jednakże bez większego znaczenia dla oskarżonego, gdy ten sam wskazał, iż nie chce, aby mu oddano mu zabrane zwierzę, a nie wydaje się, aby w przyszłości oskarżony miał zamiar takie posiadać.

Mając na uwadze dyspozycję art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił A. K. (1) od ponoszenia kosztów procesu, a jakkolwiek oskarżony pobiera stałe świadczenie emerytalne, to jego poziom i standard życia, widoczny w szczególności na dołączonych do akt fotografiach, nie pozwolił Sądowi na obciążenie go dodatkowymi kosztami. Z tych samych względów Sąd orzekł w minimalnej wysokości świadczenie pieniężne na rzecz podmiotu reprezentującego prawa zwierzęcia, będącego podmiotem niniejszego postępowania.